

Always a Predator, Never a Victim? Men/Women and Sexual Assault

SECTION I: 'YICHUD' / 'TOO CLOSE'

A. Samuel II, 13:1-22

א ויהי אחרי-כן, ולאבשלום בן-דוד אחות
יפה--ושמה תמר; ויאהבה, אמנון בן-דוד.

ב ויצר לאמנון להתחלות, בעבור תמר
אחותו--כי בתולה, היא; ויפלא בעיני אמנון,
לעשות לה מאומה.

ג ולאמנון רע, ושמו יונדב, בן-שמעה, אחי
דוד; וינדב, איש חכם מאד.

ד ויאמר לו, מדוע אתה ככה דל בן-המלך
בבקר בבקר--הלוא, תגיד לי; ויאמר לו,
אמנון, את-תמר אחות אבשלום אחי, אני
אהב.

ה ויאמר לו יונדב, שכב על-משכבך
והתחל; וכא אביך לראותך, ואמרת אליו,
תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה
לעיני את-הבריה, למען אשר אראה,
ואכלתי מידיה.

ו וישכב אמנון, ויתחל; ויבא המלך לראותו,
ויאמר אמנון אל-המלך תבוא-נא תמר
אחותי ותלבב לעיני שפתי לבבות, ואברה,
מידיה.

ז וישלח דוד אל-תמר, הביתה לאמר: לכי
נא, בית אמנון אחיך, ועשי-לו, הבריה.

ח ותלך תמר, בית אמנון אחיה--והוא שכב;
ותקח את-הבצק ותלוש (ותלש) ותלבב
לעיניו, ותבשל את-הלבבות.

ט ותקח את-המשרת ותצק לפניו, וימאן
לאכול; ויאמר אמנון, הוציאו כל-איש מעלי,
ויצאו כל-איש, מעליו.

י ויאמר אמנון אל-תמר, הביאי הבריה
החדר, ואברה, מידיך; ותקח תמר, את-
הלבבות אשר עשתה, ותבא לאמנון אחיה,
החדרה.

יא ותגש אליו, לאכל; ויחזק-בה ויאמר לה,
בואי שכבי עמי אחותי.

יב ותאמר לו, אל-אחי אל-תענני--כי לא-
יעשה כן, בישראל: אל-תעשה, את-הנבלה
הזאת.

1 And it came to pass after this, that Absalom the son of David had a fair sister, whose name was Tamar; and Amnon the son of David loved her.

2 And Amnon was so distressed that he fell sick because of his sister Tamar; for she was a virgin; and it seemed hard to Amnon to do any thing unto her.

3 But Amnon had a friend, whose name was Jonadab, the son of Shimeah David's brother; and Jonadab was a very subtle man.

4 And he said unto him: 'Why, O son of the king, art thou thus becoming leaner from day to day? wilt thou not tell me?' And Amnon said unto him: 'I love Tamar, my brother Absalom's sister.'

5 And Jonadab said unto him: 'Lay thee down on thy bed, and feign thyself sick; and when thy father cometh to see thee, say unto him: Let my sister Tamar come, I pray thee, and give me bread to eat, and dress the food in my sight, that I may see it, and eat it at her hand.'

6 So Amnon lay down, and feigned himself sick; and when the king was come to see him, Amnon said unto the king: 'Let my sister Tamar come, I pray thee, and make me a couple of cakes in my sight, that I may eat at her hand.'

7 Then David sent home to Tamar, saying: 'Go now to thy brother Amnon's house, and dress him food.'

8 So Tamar went to her brother Amnon's house; and he was lying down. And she took dough, and kneaded it, and made cakes in his sight, and did bake the cakes.

9 And she took the pan, and poured them out before him; but he refused to eat. And Amnon said: 'Have out all men from me.' And they went out every man from him.

10 And Amnon said unto Tamar: 'Bring the food into the chamber, that I may eat of thy hand.' And Tamar took the cakes which she had made, and brought them into the chamber to Amnon her brother.

11 And when she had brought them near unto him to eat, he took hold of her, and said unto her: 'Come lie with me, my sister.'

12 And she answered him: 'Nay, my brother, do not force me; for no such thing ought to be done in Israel; do not thou this wanton deed.'

Always a Predator, Never a Victim? Men/Women and Sexual Assault

יג ואני, אנה אוליך את-חרפתי, ואתה תהיה
כאחד הנבלים, בישראל; ועתה דבר-נא אל-
המלך, כי לא ימנעני ממך.

יד ולא אבה, לשמע בקולה; ויחזק ממנה
ויענה, וישכב אתה.

טו וישנאה אמנון, שנאה גדולה מאד--כי
גדולה השנאה אשר שנאה, מאהבה אשר
אהבה; ויאמר-לה אמנון, קומי לך.

טז ותאמר לו, אל-אודת הרעה הגדולה
הזאת, מאחרת אשר-עשית עמי, לשלחני;
ולא אבה, לשמע לה.

יז ויקרא, את-נערו משרתו, ויאמר, שלחו-
נא את-זאת מעלי החוצה; ונעל הדלת,
אחריה.

יח ועליה כתנת פסים, כי כן תלבשן בנות-
המלך הבתולות מעלים; ויצא אותה משרתו
החוצה, ונעל הדלת אחריה.

יט ותקח תמר אפר על-ראשה, וכתנת
הפסים אשר עליה קרעה; ותשם ידה על-
ראשה, ותלך הלוך וזעקה.

כ ויאמר אליה אבשלום אחיה, האמינו
אחיה היה עמך, ועתה אחותי החרשי אחיה
הוא, אל-תשיתי את-לבך לדבר הזה; ותשב
תמר ושממה, בית אבשלום אחיה.

כא והמלך דוד--שמע, את כל-הדברים
האלה; ויחר לו, מאד.

כב ולא-דבר אבשלום עם-אמנון, למרע ועד-
טוב: כי-שנא אבשלום, את-אמנון, על-דבר
אשר ענה, את תמר אחתו.

13 And I, whither shall I carry my shame? and as for thee, thou wilt be as one of the base men in Israel. Now therefore, I pray thee, speak unto the king; for he will not withhold me from thee.'

14 Howbeit he would not hearken unto her voice; but being stronger than she, he forced her, and lay with her.

15 Then Amnon hated her with exceeding great hatred; for the hatred wherewith he hated her was greater than the love wherewith he had loved her. And Amnon said unto her: 'Arise, be gone.'

16 And she said unto him: 'Not so, because this great wrong in putting me forth is worse than the other that thou didst unto me.' But he would not hearken unto her.

17 Then he called his servant that ministered unto him, and said: 'Put now this woman out from me, and bolt the door after her.'--

18 Now she had a garment of many colours upon her; for with such robes were the king's daughters that were virgins apparelled.--And his servant brought her out, and bolted the door after her.

19 And Tamar put ashes on her head, and rent her garment of many colours that was on her; and she laid her hand on her head, and went her way, crying aloud as she went.

20 And Absalom her brother said unto her: 'Hath Amnon thy brother been with thee? but now hold thy peace, my sister: he is thy brother; take not this thing to heart.' So Tamar remained desolate in her brother Absalom's house.

21 But when king David heard of all these things, he was very wroth.

22 And Absalom spoke unto Amnon neither good nor bad; for Absalom hated Amnon, because he had forced his sister Tamar.

B. Babylonian Talmud, Avoda Zara 36b

כי גזרו בית דינו של חשמונאי
ביאה אבל ייחוד לא ואתו אינהו
גזרו אפי' ייחוד נמי בית דינו
של דוד גזרו דאמר רב יהודה
באותה שעה גזרו על ייחוד אמרי
התם ייחוד דבת ישראל אבל ייחוד
<דעובדת כוכבים> {דגויה} לא
ואתו אינהו גזרו אפי' אייחוד
<דעובדת כוכבים> {דגויה}

The decree of the Court of the Hasmoneans was against Intercourse but not against private association [with a heathen woman]; so they came and decreed even against this. But the Court of David had already decreed against private association, for Rab Judah said: At that time they made a decree against private association! — It may be replied [that the decree of the Court of David] there referred to private association with an Israelite and not a heathen woman, and they came and decreed even against associating with a heathen woman.

Always a Predator, Never a Victim? Men/Women and Sexual Assault

C. RAMBAM, Mishneh Torah Sefer Kedushah, Issurei Biah

א אסור להתייחד עם ערוה מן העריות בין זקנה בין ילדה שדבר זה גורם לגלות ערוה חוץ מהאם עם בנה והאב עם בתו והבעל עם אשתו נדה וחתן שפירסה אשתו נדה קודם שיבעול אסור להתייחד עמה אלא היא ישנה בין הנשים והוא ישן בין האנשים ואם בא עליה ביאה ראשונה ואחר כך נטמאת מותר להתייחד עמה:

ב לא נחשדו ישראל על משכב זכור ועל הבהמה לפיכך אין אסור להתייחד עמהן ואם נתרחק אפילו מייחוד זכור ובהמה הרי זה משובח וגדולי החכמים היו מרחיקין הבהמה כדי שלא יתייחדו עמה ואיסור ייחוד העריות מפי הקבלה:

ג כשאירע מעשה אמנון ותמר גזר דוד ובית דינו על ייחוד פנויה ואע"פ שאינה ערוה בכלל ייחוד עריות היא ושמאי והלל גזרו על ייחוד כותית נמצא כל המתיחד עם אשה שאסור להתייחד עמה בין ישראלית בין כותית מכין את שניהן מכת מרדות האיש והאשה ומכריזין עליהן חוץ מאשת איש שאף על פי שאסור להתייחד עמה אם נתייחד אין לוקין שלא להוציא לעז עליה שזינתה ונמצאו מוציאין לעז על הבנים שהן ממזרים:

ד כל אשה שאסור להתייחד עמה אם היתה אשתו עמו ה"ז מותרת להתייחד מפני שאשתו משמרתו אבל לא תתייחד ישראלית עם הכותי ואע"פ שאשתו עמו שאין אשתו של כותי משמרתו ואין להן בושה:

ה וכן אין מוסרין תינוק ישראל לכותי ללמדו ספר וללמדו אומנות מפני שכולן חשודין על משכב זכור ואין

1 It is forbidden to enter into privacy with any of the woman forbidden as ariot, even if she is elderly or a young girl, for this leads to forbidden relations. [The only] exceptions are a woman and her son, a father and his daughter, and a husband with his wife who is in the niddah state. When a bridegroom's wife menstruates before he engages in relations with her, it is forbidden for him to enter into privacy with her. Instead, she should sleep among [other] women and he should sleep among [other] men. If they engaged in relations once and afterwards, she became impure, he is permitted to enter into privacy with her.

2 Jewish men were not suspected of engaging in relations with men or with animals. Hence, there is no prohibition against entering into privacy with them. If, however, a person distances himself from entering into privacy even with a male or an animal, it is praiseworthy. Sages of great stature would distance themselves from animals so that they would not be alone with them. The prohibition against entering into privacy with woman forbidden as ariot has been transmitted by the Oral Tradition.

3 When the incident concerning Amnon and Tamar occurred, David and his court decreed a prohibition against entering into privacy with an unmarried woman. Although an unmarried woman is not an ervah, such an act is considered as entering into privacy with an ervah. Shammai and Hillel decreed a prohibition against entering into privacy with gentiles. Thus when anyone enters into privacy with a woman, whether Jew or gentile, with whom such an act is forbidden, both the man and the woman are given stripes for rebellious conduct and an announcement is made concerning them. An exception is made with regard to a married woman. Although it is forbidden to enter into privacy with her, if one does enter into privacy with her, corporal punishment is not administered lest a rumor be initiated that she committed adultery. Thus a rumor might spread that her children are mamzerim.

4 Whenever a man is forbidden to enter into privacy with a woman, this act is permitted if he is accompanied by his wife, for his wife will guard him [against transgression]. A Jewish woman should not enter into privacy with a gentile man even if his wife is with him. For a gentile's wife will not guard him [against transgression] and they have no shame.

5 Similarly, a Jewish child should not be entrusted to a gentile with the intent that he teach him to read or teach him a craft, for all gentiles are suspect to engage in homosexual relations.

Always a Predator, Never a Victim? Men/Women and Sexual Assault

מעמידין בהמה בפונדקיות של כותים
ואפילו זכרים אצל זכרים ונקבות אצל
נקבות:

ח לא תתייחד אשה אחת אפילו עם
אנשים הרבה עד שתהיה אשתו של
אחד מהם שם וכן לא יתייחד איש
אחד אפילו עם נשים הרבה נשים
הרבה עם אנשים הרבה אין חוששין
לייחוד היו האנשים מבחוץ והנשים
מבפנים או האנשים מבפנים והנשים
מבחוץ ופירשה אשה אחת לבין
האנשים או איש לבין הנשים אסורין
משום ייחוד אפילו איש שעסקו
ומלאכתו עם הנשים אסור לו
להתייחד עם הנשים כיצד יעשה
יתעסק עמהן ואשתו עמו או יפנה
למלאכה אחרת:

ט מותר להתייחד עם שתי יבמות או
עם שתי צרות או עם אשה וחמותה
או עם אשה ובת בעלה או עם אשה
ובת חמותה מפני ששונאות זו את זו
ואין מחפות זו על זו וכן מותר
להתייחד עם אשה שיש עמה
תינוקת קטנה שיודעת טעם ביאה
ואינה מוסרת עצמה לביאה שאינה
מזנה בפניה שהרי זו מגלה את
סודה:

י תינקות מבת שלש ולמטה ותינקות
בן תשע ולמטה מותר להתייחד
עמהן שלא גזרו אלא על ייחוד אשה
הראויה לביאה ואיש הראוי לביאה:

יא אנדרוגינוס אינו מתייחד עם
הנשים ואם נתייחד אין מכין אותו
מפני שהוא ספק אבל האיש מתייחד
עם האנדרוגינוס ועם הטומטום:

יב אשת איש שהיה בעלה בעיר
אינה חוששת לייחוד מפני שאימת
בעלה עליה ואם היה זה גס בה כגון
שגדלה עמו או שהיתה קרובתו לא
יתייחד עמה ואף על פי שבעלה בעיר
וכן כל המתייחד עם אשה והיה
הפתח פתוח לרשות הרבים אין
חוששין משום ייחוד:

יג מי שאין לו אשה לא ילמד תינוקות
מפני שאמות הבנים באות לבית

Similarly, we do not house an animal in an inn belonging to gentiles, not even a male in an inn with males and a female in an inn with females.

8 One woman should not enter into privacy even with many men unless the wife of one of them is present. Similarly, one man should not enter into privacy even with many women, But when there are many women together with many men, we do not show concern for the prohibition against entering into privacy. If the men were outside and the women were inside or if the men were inside and the women were outside, and one woman - or one man - separated themselves and joined the group of the other sex, the prohibition against entering into privacy applies. Even a man whose business and profession [brings him into contact] with women is forbidden to enter into privacy with them. What should he do? He should involve himself with them while accompanied by his wife or turn to another profession.

9 It is permitted to enter into privacy with two yevamot, two wives of the same man, a woman and her mother-in-law, or a woman and her husband's daughter, a woman and her husband's daughter, or a woman and her mother-in-law's daughter. [The rationale is that] these women hate each other and will not conceal the other's [misdeeds]. Similarly, it is permitted to enter into privacy with a woman who is accompanied by a young child old enough to understand what sexual relations are, but who would not engage in relations herself. [The rationale is that the woman] would not act promiscuously in the presence of this child, for she will reveal her secret.

10 It is permitted to enter into privacy with a female child less than three years old and a male child less than nine years old. For [our Sages] only issued decrees concerning entering into privacy with a woman fit to engage in relations and a male fit to engage in relations.

11 An androgynus may not enter into privacy with women. If he does, he is not given physical punishment, because his status is doubtful. A man may enter into privacy with an androgynus or a tumtum.

12 When a married woman's husband is in the [same] city, she need not be concerned about [the prohibition against] entering into privacy with another man, because she will be impressed by the fear of her husband. If a man is overly familiar with her, e.g., they grew up together or she is his relative, she should not enter into privacy with him even if her husband is in the same city. Whenever a man enters into a room with a woman, but there is a door open to the public thoroughfare, we are not concerned about [the prohibition against] entering into privacy.

13 An unmarried man should not teach young children, because the mothers come to the school because of their sons and thus

Always a Predator, Never a Victim? Men/Women and Sexual Assault

הספר לבניהם ונמצא מתגרה בנשים וכן אשה לא תלמד קטנים מפני אבותיהן שהן באין בגלל בניהם ונמצאו מתייחדים עמה ואין המלמד צריך שתהיה אשתו שרויה עמו בבית הספר אלא היא בביתה והוא מלמד במקומו:

יד תיקנו חכמים שתהיינה הנשים מספרות זו עם זו בבית הכסא כדי שלא יכנס שם איש משום ייחוד:

טו אין ממנין אפילו אדם נאמן וכשר להיות שומר חצר שיש שם נשים אע"פ שהוא עומד בחוץ שאין אפטרופוס לעריות ואסור לאדם למנות אפטרופוס על ביתו שלא ינהיג אשתו לדבר עבירה:

טז אסור לתלמיד חכם לשכון בחצר שיש בה אלמנה אף על פי שאינו מתייחד עמה מפני החשד אלא א"כ היתה אשתו עמו וכן אלמנה אסורה לגדל כלב מפני החשד ולא תקנה אשה עבדים זכרים אפילו קטנים מפני החשד:

יז אין דורשין בסתרי עריות בשלשה מפני שהאחד טרוד בשאלת הרב והשנים נושאים ונותנים זה עם זה ואין דעתם פנויה לשמוע שדעתו של אדם קרובה אצל עריות אם נסתפק לו דבר ששמע מורה להקל לפיכך אין דורשין אלא לשנים כדי שיהיה האחד השומע מפנה דעתו ויודע מה שישמע מן הרב:

יח אין לך דבר בכל התורה כולה שהוא קשה לרוב העם לפרוש אלא מן העריות והביאות האסורות אמרו חכמים בשעה שנצטוו ישראל על העריות בכו וקבלו מצוה זו בתרעומות ובכיה שנאמר בוכה למשפחותיו על עסקי משפחות:

יט ואמרו חכמים גזל ועריות נפשו של אדם מתאוה להן ומחמדתן ואין אתה מוצא קהל בכל זמן וזמן שאין בהן פרוצין בעריות וביאות אסורות [ועוד] אמרו חכמים רוב בגזל מיעוט בעריות והכל באבק לשון הרע:

כ לפיכך ראוי לו לאדם לכוף יצרו בדבר זה ולהרגיל עצמו בקדושה יתירה ובמחשבה טהורה ובדעה

he will be tempted by women. Similarly, a woman should not teach young boys, because their fathers come because of their sons and thus they will enter into privacy with her. A teacher does not have to have his wife together with him in school, It is sufficient that she be at home, while he teaches in his place.

14 Our Sages ordained that women speak to each other while in a lavatory, so that a man will not enter there and thus be alone with them.

15 We do not appoint even a faithful and observant person to be a guard of a courtyard where women live. [This applies] even if he stands outside, for there is no guardian against promiscuity. It is forbidden for a person to appoint a supervisor over his home so that he does not lead his wife to sin.

16 It is forbidden for a Torah scholar to dwell in a courtyard where a widow lives even though he does not enter into privacy with her lest suspicions arise unless his wife is with him. Similarly, a widow should not raise a dog because of the suspicions that might arise. Nor should a woman purchase male servants - even minors - because of the suspicions that may arise.

17 We do not relate the hidden matters concerning forbidden sexual conduct to three students. [The rationale is that] one will be absorbed in questioning the teacher, the other two will be debating the matter back and forth and will not be free to listen. Since a person's mind is aroused by sexual matters, if a doubt arises concerning something he heard, he may [in error] rule leniently. Therefore, we teach only to two. In this manner, the one listening will focus his attention and recall what he will hear from the teacher.

18 There is nothing in the entire Torah that is more difficult for the majority of people to separate themselves from than sexual misconduct and forbidden relationships. Our Sages said: When the Jews were commanded regarding forbidden sexual relations, they wept and accepted this mitzvah with complaints and moaning, as implied by the phrase: "Crying among their families," [which is interpreted as meaning]: "Crying about family matters."

19 Our Sages said: A person's soul desires and craves theft and forbidden sexual relations. You will never find a community that does not have some people who are promiscuous regarding forbidden relationships and prohibited sexual conduct. Moreover, our Sages said: Most people trespass with regard to theft; a minority with regard to forbidden sexual conduct, and all with regard to the shade of undesirable gossip.

20 Therefore it is proper for a person to subjugate his natural inclination with regard to this matter and train himself in extra

Always a Predator, Never a Victim? Men/Women and Sexual Assault

<p>נכונה כדי להנצל מהן ויזהר מן הייחוד שהוא הגורם הגדול גדולי החכמים היו אומרים לתלמידיהם הזהרו בי מפני בתי הזהרו בי מפני כלתי כדי ללמד לתלמידיהם שלא יתביישו מדבר זה ויתרחקו מן הייחוד:</p> <p>כא וכן ינהוג להתרחק מן השחוק ומן השכרות ומדברי עגבים שאלו גורמין גדולים והם מעלות של עריות ולא ישב בלא אשה שמנהג זה גורם לטהרה יתירה גדולה מכל זאת אמרו יפנה עצמו ומחשבתו לדברי תורה וירחיב דעתו בחכמה שאין מחשבת עריות מתגברת אלא בלב פנוי מן החכמה ובחכמה הוא אומר אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירווך בכל עת באהבתה תשגה תמיד:</p>	<p>holiness, pure thought, and proper character traits so that he will be guarded against them. He should be very careful with regard to entering into privacy with a woman, for this is a great cause [of transgression]. Our great Sages would tell their students: "Watch me because of my daughter," "Watch me because of my daughter-in-law," so that they would teach their students not to be embarrassed about such matters and distance themselves from entering into privacy with women.</p> <p>21 Similarly, a person should distance himself from levity, intoxication, and flirtation, for they are great precipitators and steps [leading] to forbidden relations. A man should not live without a wife, for this practice leads to great purity. And [our Sages gave] even greater [advice], saying: "A person should always turn himself and his thoughts to the words of the Torah and expand his knowledge in wisdom, for the thoughts of forbidden relations grow strong solely in a heart which is empty of wisdom." And in [Solomon's words of] wisdom [Proverbs 5:19], it is written: "It is a beloved hind, arousing favor. Her breasts will satisfy you at all times. You shall be obsessed with her love."</p>
--	---

SECTION II: 'STALKING'

A. Leviticus 19:16	
<p>טז לא-תלך רכיל בעמך, לא תעמד על-דם רעך: אני, יהוה.</p>	<p>16 Thou shalt not go up and down as a talebearer among thy people; neither shalt thou stand idly by the blood of thy neighbour: I am the LORD.</p>

B. Deut. 22:23-27	
<p>כג כי יהיה נערה בתולה, מארשה לאיש; ומצאה איש בעיר, ושכב עמה. כד והוצאתם את-שניהם אל-שער העיר ההוא, וסקלתם אתם באבנים ומתו--את-הנער על-דבר אשר לא-צעקה בעיר, ואת-האיש על-דבר אשר-ענה את-אשת רעהו; ובערת הרע, מקרבך.</p> <p>כה ואם-בשדה ימצא האיש, את-הנער המארשה, והחזיק-בה האיש, ושכב עמה: ומת, האיש אשר-שכב עמה--לבדו. כו ולנער לא-תעשה דבר, אין לנער חטא מות: כי כאשר יקום איש על-רעהו, ורצחו נפש--כן, הדבר הזה.</p> <p>כז כי בשדה, מצאה; צעקה, הנער המארשה, ואין מושיע, לה.</p>	<p>23 If there be a damsel that is a virgin betrothed unto a man, and a man find her in the city, and lie with her;</p> <p>24 then ye shall bring them both out unto the gate of that city, and ye shall stone them with stones that they die: the damsel, because she cried not, being in the city; and the man, because he hath humbled his neighbour's wife; so thou shalt put away the evil from the midst of thee.</p> <p>25 But if the man find the damsel that is betrothed in the field, and the man take hold of her, and lie with her; then the man only that lay with her shall die.</p> <p>26 But unto the damsel thou shalt do nothing; there is in the damsel no sin worthy of death; for as when a man riseth against his neighbour, and slayeth him, even so is this matter.</p> <p>27 For he found her in the field; the betrothed damsel cried, and there was none to save her.</p>

Always a Predator, Never a Victim? Men/Women and Sexual Assault

C. Babylonian Talmud, Sanhedrin 73a-b

דף עג,א משנה ואלו הן שמצילין אותן בנפשן הרודף אחר חברו להרגו ואחר הזכר ואחר הנערה המאורסה אבל הרודף אחר בהמה והמחלל את השבת ועובד >עבודת כוכבים< {עבודה זרה} אין מצילין אותן בנפשן:

דף עג,א גמרא ת"ר מניין לרודף אחר חברו להרגו שניתן להצילו בנפשו ת"ל {ויקרא יט} לא תעמוד על דם רעך והא להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה לכדתניא מניין לרואה את חברו שהוא טובע בנהר או חיה גוררתו או לסטין באין עליו שהוא חייב להצילו ת"ל לא תעמוד על דם רעך אין ה"נ ואלא ניתן להצילו בנפשו מנלן אתיא בקל וחומר **מנערה** המאורסה מה **נערה** המאורסה שלא בא אלא לפוגמה אמרה תורה ניתן להצילה בנפשו רודף אחר חברו להרגו על אחת כמה וכמה וכי עונשין מן הדין דבי רבי תנא הקישא הוא {דברים כב} כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש וכי מה למדנו מרוצח מעתה הרי זה בא ללמד ונמצא למד מקיש רוצח ל**נערה** המאורסה מה **נערה** המאורסה ניתן להצילה בנפשו אף רוצח ניתן להצילו בנפשו ו**נערה** מאורסה גופה מנלן כדתנא דבי ר' ישמעאל דתנא דבי רבי ישמעאל {דברים כב} ואין מושיע לה הא יש מושיע לה בכל דבר שיכול להושיע גופא מניין לרואה את חברו שהוא טובע בנהר או חיה גוררתו או לסטין באין עליו שהוא חייב להצילו ת"ל לא תעמוד על דם רעך והא מהכא נפקא מהתם נפקא אבדת גופו מניין ת"ל והשבותו לו אי מהתם הוה אמינא ה"מ בנפשיה אבל מיטרח ומיגר אגורי אימא לא קמ"ל תנו רבנן אחד הרודף אחר חברו להרגו ואחר הזכר ואחר **נערה** המאורסה ואחר חייבי מיתות ב"ד ואחר חייבי כריתות מצילין אותן בנפשו אלמנה

73a MISHNAH. The following must be saved [from sinning] even at the cost of their lives: he who pursues after his neighbour to slay him, [or] after a male [for pederasty], [or] after a betrothed maiden [to dishonor her]. But he who pursues after an animal [to abuse it], or would desecrate the Sabbath, or commit idolatry, must not be saved [from sinning] at the cost of his life.

73a GEMARA. Our Rabbis taught: whence do we know that he who pursues after his neighbour to slay him must be saved [from sin] at the cost of his own life? From the verse, Thou shalt not stand by the blood of thy neighbour. But does it come to teach this? Is it not employed for the following [Baraita] that has been taught: Whence do we know that if a man sees his fellow drowning, mauled by beasts, or attacked by robbers, he is bound to save him? From the verse, Thou shalt not stand by the blood of thy neighbor! — That in truth is so. Then whence do we know that [the pursuer] must be saved at the cost of his own life? — It is inferred by an ad majus reasoning from a betrothed maiden. If a betrothed maiden, whom he wishes merely to dishonour, yet the Torah decreed that she may be saved by the life of her ravisher, how much more so does this hold good for one who pursues his neighbour to slay him. But can punishment be inflicted as a result of an ad majus conclusion? — The School of Rabbi taught, It is derived by analogy: For as when a man riseth against his neighbour, and slayeth him, even so in this matter. But what do we learn from this analogy of a murderer? Thus, this comes to throw light, and is itself illumined. The murderer is compared to a betrothed maiden; just as a betrothed maiden must be saved [from dishonour] at the cost of his [her violater's] life, so in the case of a murderer, he [the victim] must be saved at the cost of his [the attacker's] life. And whence do we know this of betrothed maiden? — As was taught by the School of R. Ishmael. For the School of R. Ishmael taught; [The betrothed damsel cried]; and there was none to save her, but, if there was a rescuer, he must save her by all possible means [including the death of her ravisher]. [To revert to] the above text: 'Whence do we know that if a man sees his neighbour drowning, mauled by beasts, or attacked by robbers, he is bound to save him? From the verse, Thou shalt not stand by the blood of thy neighbour.' But is it derived from this verse? Is it not rather from elsewhere? Viz., Whence do we know [that one must save his neighbour from] the loss of himself? From the verse, And thou shalt restore him to himself! — From that verse I might think that it is only a personal obligation, but that he is not bound to take the trouble of hiring men [if he cannot deliver him himself]: therefore, this verse teaches that he must. Our Rabbis taught: He who pursues after his

Always a Predator, Never a Victim?

Men/Women and Sexual Assault

לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן
הדיוט אין מצילין אותן בנפשו
נעבדה בה עבירה אין מצילין אותה
בנפשו יש לה מושיע אין מצילין
אותה בנפשו רבי יהודה אומר אף
האומרת הניחו לו שלא יהרגנה
מנה"מ אמר קרא (דברים כב)
ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה
חטא מות נער זה זכור נערה זו
נערה המאורסה חטא אלו חייבי
כריתות מות אלו חייבי מיתות ב"ד
כל הני למה לי צריכי דאי כתב
רחמנא נער משום דלאו אורחיה
אבל **נערה** דאורחה אימא לא ואי
כתב רחמנא **נערה** משום דקא
פגים לה אבל **נער** דלא קא פגים
ליה אימא לא ואי כתב רחמנא הני

דף עג,ב גמרא משום דהאי לאו
אורחיה הוא והא קא פגים לה אבל
שאר עריות דאורחיהו ולא נפיש
פיגמיהו אימא לא כתב רחמנא
חטא ואי כתב רחמנא חטא הוה
אמינא אפילו חייבי לאוין כתב
רחמנא מות ואי כתב רחמנא מות
הוה אמינא חייבי מיתות בית דין
אין חייבי כריתות לא כתב רחמנא
חטא ולכתוב רחמנא חטא מות ולא
בעי **נער ונערה** אין ה"נ ואלא **נער**
נערה חד למעוטי עובד <עבודת
כוכבים> {עבודה זרה} וחד למעוטי
בהמה ושבת ולרבי שמעון בן יוחי
דאמר עובד <עבודת כוכבים>
{עבודה זרה} ניתן להצילו בנפשו
למה לי חד למעוטי בהמה וחד
למעוטי שבת סד"א תיתי שבת
מחילול חילול <מעבודת כוכבים>
{מעבודה זרה} ולרבי אלעזר ברבי
שמעון דאמר מחלל את השבת
ניתן להצילו בנפשו דאתיא שבת
מחילול חילול <מעבודת כוכבים>
{מעבודה זרה} מאי איכא למימר
חד מעוטי למעוטי בהמה ואידך
אידי דכתב רחמנא **נער** כתב נמי
נערה: רבי יהודה אומר אף

neighbour to slay him, he who pursues a male [for sexual abuse], or
a betrothed maiden, a woman forbidden to him on pain of death at
the hands of Beth din, or one forbidden on pain of extinction —
these are saved [from sin] at the cost of their own lives. But a High
Priest in pursuit of a widow, and an ordinary priest in pursuit of a
divorcee or a haluzah, may not be saved at the cost of their lives. If
[the betrothed maiden] has been ravished previously, she may not
be saved by her pursuer's death, likewise, if she can be otherwise
rescued. R. Judah said: This applies also if she said [to her rescuers].
'Let him be,' lest he slay her. Whence do we know all this? — But
unto the damsel na'ar[ah] thou shalt do nothing: there is in the
damsel no sin worthy of death. Na'ar refers to a male, na'arah to a
betrothed maiden; sin — to women forbidden on pain of
extinction; death — to those forbidden on pain of death at the
hands of Beth din. Why are all these needed? — They are
necessary. For had the Divine Law written na'ar [a youth], I would
have thought that he must thus be saved because it is unnatural
lust; but since connection with a maiden is natural, I would think
that she may not be saved thus. Whilst if na'arah [damsel] were
written, I would think that the law applies only to her, because he
destroys her virginity; but not to a youth, who is not thus injured.
And had these [only] been stated,

73b GEMARA. I would think that it is because the one is unnatural,
and the other is deprived of her virginity; but other consanguineous
relations, cohabitation with whom is both natural and does not
inflict a great loss, might not be thus saved: therefore the Divine
Law writes 'sin'. Now, had the Divine Law written 'sin' [only], I
would have thought it applies even to those who are forbidden
merely by a negative precept: therefore the Divine Law wrote
'death'. And had the the Divine Law written 'death' [only], I would
have thought the law applies only to those forbidden on pain of
death by Beth din, but not on pain of extinction: therefore the
Divine Law writes 'sin'. Then why did the Divine Law not write
merely there is no sin worthy of death, na'ar [youth] and na'arah [a
damsel] being superfluous? — That is so. But as for na'ar and
na'arah, one teaches the exclusion of an idolater, and the other, the
exclusion of bestiality and the [desecration of the] Sabbath. But on
the view of R. Simeon b. Yohai that an idolater must be saved [from
sin] at the cost of his life, why are these verses necessary? — One
excludes bestiality, and the other excludes the [desecration of the]
Sabbath; for I would [otherwise] think, that the Sabbath is included
through an analogy with idolatry, since 'profanation' is written in
both. But on the view of R. Eleazar son of R. Simeon, that he who
desecrates the Sabbath must be saved [from sin] by death, because
an analogy is drawn with idolatry, on account of profanation being
written in both, what can you say? — One excludes bestiality; and
as for the other, since the Divine Law wrote na'ar, it also wrote

Always a Predator, Never a Victim?

Men/Women and Sexual Assault

האומרת הניחו לו שלא יהרגנה:
במאי קמיפליגי אמר רבא במקפדת
על פיגמה ומניחתו שלא יהרגנה
רבנן סברי אפיגמה קפיד רחמנא
והרי מקפדת על פיגמה ורבי
יהודה האי דקאמר רחמנא קטליה
משום דמסרה נפשה לקטלא הא
לא מסרה נפשה לקטלא

na'arah. 'R. Judah said: The same applies if she said [to her rescuer] "Let him be", lest he slay her.' In which case do they differ? — Raba said: when she objects to dishonour, yet permits him, so that he should not slay her. The Rabbis maintain, The Divine Law was insistent for her honour, and since she too is particular about it. [her pursuer may be slain]. But R. Judah maintains that the reason that the Divine Law decreed that he should be slain is because she is prepared to give her own life [rather than be violated]; but this one is not prepared to do so.

D. Babylonian Talmud, Sanhedrin 75a

דף עה,א גמרא אמר רב יהודה אמר
רב מעשה באדם אחד שנתן עיניו
באשה אחת והעלה לבו טינא ובאו
ושאלו לרופאים ואמרו אין לו תקנה
עד שתבעל אמרו חכמים ימות ואל
תבעל לו תעמוד לפניו ערומה ימות
ואל תעמוד לפניו ערומה תספר עמו
מאחורי הגדר ימות ולא תספר עמו
מאחורי הגדר פליגי בה ר' יעקב בר
אידי ור' שמואל בר נחמני חד אמר
אשת איש היתה וחד אמר פנויה
היתה בשלמא למאן דאמר אשת איש
היתה שפיר אלא למ"ד פנויה היתה
מאי כולי האי רב פפא אמר משום
פגם משפחה רב אחא בריה דרב
איקא אמר כדי שלא יהו בנות ישראל
פרוצות בעריות ולינסבה מינסב לא
מייתבה דעתיה כדר' יצחק דא"ר
יצחק מיום שחרב בית המקדש ניטלה
טעם ביאה וניתנה לעוברי עבירה
שנאמר (משלי ט) מים גנובים ימתקו
ולחם סתרים ינעם

75a GEMARA. Rab Judah said in Rab's name: A man once conceived a passion for a certain woman, and his heart was consumed by his burning desire [his life being endangered thereby]. When the doctors were consulted, they said, 'His only cure is that she shall submit.' Thereupon the Sages said: 'Let him die rather than that she should yield.' Then [said the doctors]; 'let her stand nude before him;' [they answered] 'sooner let him die'. 'Then', said the doctors, 'let her converse with him from behind a fence'. 'Let him die,' the Sages replied 'rather than she should converse with him from behind a fence.' Now R. Jacob b. Idi and R. Samuel b. Nahmani dispute therein. One said that she was a married woman; the other that she was unmarried. Now, this is intelligible on the view, that she was a married woman, but on the latter, that she was unmarried, why such severity? — R. Papa said: Because of the disgrace to her family. R. Aha the son of R. Ika said: That the daughters of Israel may not be immorally dissolute. Then why not marry her? — Marriage would not assuage his passion, even as R. Isaac said: Since the destruction of the Temple, sexual pleasure has been taken [from those who practise it lawfully] and given to sinners, as it is written, Stolen waters are sweet, and bread eaten in secret is pleasant.

E. RASHI on Sanhedrin 75a

העלה לבו טינא. נימוק מרוב אהבה
נטמטם לבו והעלה חולי:
משום פגם משפחה. האשה שהיו בושין
בדבר:
שלא יהו בנות ישראל פרוצות בעריות.
לעמוד בפני האנשים לתת בהם עיניהם
וימסרום להם לביאה:
ולינסבה מינסב. דאין כאן פרוצות
בעריות דכולהו ליעבדן הכי ולינסבן ואין
כאן עבירה אלא מצוה:

HIS HEART WAS CONCERNED. Caused by much love. His heart pounded and he became ill:

DISGRACE TO FAMILY. (of) the woman that they would be shamed by the matter:

THAT THE DAUGHTERS OF ISRAEL MAY NOT BE IMMORALLY DISSOLUTE. To stand before men, who place their eyes on them, and they will be handed over to intercourse:

THEN WHY NOT MARRY HER? Then they would not be immorally dissolute, all should act this way and be married. There would be then no transgression but rather a mitzvah!

Always a Predator, Never a Victim? Men/Women and Sexual Assault

<p>לא מיתבא דעתיה. ולא ירפא בכך: מיום שחרב בית המקדש. כשל הכח מדאגות רבות ואין רוח קמה באיש להיות תאב לאשתו לפיכך ניטל טעם ביאה: וניתן לעוברי עבירה. שיצר הרע תוקפן ומרבה תאותן: דכתיב ולחם סתרים ינעם. לישנא מעליא נקט כמו כי אם הלחם אשר הוא אוכל (בראשית לט) :</p>	<p>MARRIAGE WOULD NOT ASSUAGE HIS PASSION. And he would not be healed in this manner: SINCE THE DESTRUCTION OF THE TEMPLE. The strength (of legitimate sexual desire) has been weakened due to many worries. And (as a result) there is no upright spirit in a man to lust after his wife, therefore (the Talmud says), "Sexual pleasure has been taken..." AND GIVEN TO SINNERS. That the Evil Impulse has seized them and increased their lust: AS IT IS WRITTEN, "STOLEN WATERS ARE SWEET AND BREAD EATEN IN SECRET IS PLEASANT (Prov. 9:17). A euphemism is employed as "the bread that he has eaten" (Gen. 39:6):</p>
--	--

F. RAMBAM, Mishneh Torah Sefer Madda, Yesodei haTorah

<p>ט מי שנתן עיניו באשה וחלה ונטה למות ואמרו הרופאים אין לו רפואה עד שתבעל לו ימות ואל תבעל לו אפילו היתה פנויה ואפילו לדבר עמה מאחורי הגדר אין מורין לו בכך וימות ולא יורו לדבר עמה מאחורי הגדר שלא יהו בנות ישראל הפקר ויבואו בדברים אלו לפרוץ בעריות:</p> <p>יא ויש דברים אחרים שהן בכלל חילול השם והוא שיעשה אותם אדם גדול בתורה ומפורסם בחסידות דברים שהבריות מרננים אחריו בשבילם ואף על פי שאינן עבירות הרי זה חילול את השם כגון שלקח ואינו נותן דמי המקח לאלתר והוא שיש לו ונמצאו המוכרים תובעין והוא מקיפן או שירבה בשחוק או באכילה ושתייה אצל עמי הארץ וביניהן או שדבורו עם הבריות אינו בנחת ואינו מקבלן בסבר פנים יפות אלא בעל קטטה וכעס וכיוצא בדברים האלו הכל לפי גדלו של חכם צריך שידקדק על עצמו ויעשה לפניו משורת הדין וכן אם דקדק החכם על עצמו והיה דבורו בנחת עם הבריות ודעתו מעורבת עמהם ומקבלם בסבר פנים יפות ונעלב מהם ואינו עולבם מכבד להן ואפילו למקילין לו ונושא</p>	<p>9 [When] someone becomes attracted to a woman and is [love-]sick [to the extent that] he is in danger of dying, [although] the physicians say he has no remedy except engaging in sexual relations with her, he should be allowed to die rather than engage in sexual relations with her. [This applies] even if she is unmarried. He is even not to be given instructions to speak to her [in private] behind a fence. Rather, he should die rather than be given instructions to speak to her behind a fence. [These restrictions were instituted] so that Jewish women would not be regarded capriciously, and [to prevent] these matters from [ultimately] leading to promiscuity.</p> <p>11 There are other deeds which are also included in [the category of] the desecration of [God's] name, if performed by a person of great Torah stature who is renowned for his piety - i.e., deeds which, although they are not transgressions, [will cause] people to speak disparagingly of him. This also constitutes the desecration of [God's] name. For example, a person who purchases [merchandise] and does not pay for it immediately, although he possesses the money, and thus, the sellers demand payment and he pushes them off; a person who jests immoderately; or who eats and drinks near or among the common people; or whose conduct with other people is not gentle and he does not receive them with a favorable countenance, but rather contests with them and vents his anger; and the like. Everything depends on the stature of the sage. [The extent to which] he must be careful with himself and go beyond the measure of the law [depends on the level of his Torah stature.] [The converse is] also [true]. When a sage is stringent with himself, speaks pleasantly with others, his social conduct is [attractive] to others, he receives them pleasantly, he is humbled by them and does not humble them in return, he honors them - even though they disrespect him - he does business faithfully, and</p>
--	--

Always a Predator, Never a Victim? Men/Women and Sexual Assault

ונותן באמונה ולא ירבה באריחות
עמי הארץ וישיבתן ולא יראה תמיד
אלא עוסק בתורה עטוף בציצית
מוכתר בתפילין ועושה בכל מעשיו
לפנים משורת הדין והוא שלא
יתרחק הרבה ולא ישתומם עד
שימצאו הכל מקלסין אותו ואוהבים
אותו ומתאווים למעשיו הרי זה
קידש את ה' ועליו הכתוב אומר
ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר
בך אתפאר

does not frequently accept the hospitality of the common people or sit with them, and at all times is seen only studying Torah, wrapped in tzitzit, crowned with tefillin, and carrying out all his deeds beyond the measure of the law - provided he does not separate too far [from normal living] and thus become forlorn – to the extent that all praise him, love him, and find his deeds attractive - such a person sanctifies [God's] name. The verse [Isaiah 49:3]: "And He said to me: `Israel, you are My servant, in whom I will be glorified'" refers to him.